

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach, II Wydział Karny

Przewodniczący: SSR Kamil Czyżewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z oskarżenia posiłkowego oskarżyciela posiłkowego Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie,

przeciwko **Wojciechowi Lubawskiemu, Czesławowi Gruszewskiemu, Krzysztofowi Soleckiemu, Bogdanowi Klikowiczowi, Wojciechowi Grubnerowi, Wojciechowi Kielkowi**, oskarżonym z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz.U.2003.106.1002 j.t.),
na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

postanowił:

postępowanie umorzyć albowiem postępowanie karne co do tych samych czynów tych samych osób oskarżonych, tj. Wojciecha Lubawskiego, Czesława Gruszewskiego, Krzysztofa Soleckiego, Bogdana Klikowicza, Wojciecha Grubnera, Wojciecha Kielka zostało wcześniej wszczęte i obecnie toczy się.

Uzasadnienie

W dniu 7 lutego 2013 roku Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie wywiodło „subsidiarny” akt oskarżenia przeciwko Wojciechowi Lubawskiemu, Czesławowi Gruszewskiemu, Krzysztofowi Soleckiemu, Bogdanowi Klikowiczowi, Wojciechowi Grubnerowi, Wojciechowi Kielkowi.

W ramach w/w skargi oskarżono Wojciecha Lubawskiego, Czesława Gruszewskiego, Krzysztofa Soleckiego i Bogdana Klikowicza o to, że:

działając wspólnie i w porozumieniu, w latach 2006-2010, znęcali się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach w ten sposób, że przekraczając uprawnienia oraz nie dopełniając obowiązków stworzyli takie warunki prawne, ekonomiczne i organizacyjne dla działania schroniska, w których zamiast zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki, służyło ono zarabianiu na sprzedaży Miastu Kielce i kilkudziesięciu innym gminom usług usuwania tych zwierząt, przez gromadzenie ich w nadmiernym zagęszczeniu i w niewłaściwych warunkach bytowania wraz z zaniechaniem właściwej opieki, co doprowadzało zwierzęta do cierpień, rozstroju zdrowia i śmierci,

a w szczególności o to, że:

1. Wojciech Lubawski upoważnił Czesława Gruszewskiego do podpisania w imieniu Prezydenta Miasta Kielce decyzji z dnia 3.12.2002r., znak: GKI.I-7060/1/16/2002, zezwalającej Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Sp. z o.o., ul. Młoda 28, 25-619 Kielce (zwanemu dalej: PUK) na działalność regulowaną ustawą z 13.09.1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj. prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, pomimo, że Prezydent Miasta Kielce nie określił wcześniej warunków, o jakich mowa w art. 7 ust. 3 w zw. z ust. 5 tej ustawy, przez co zaniechał koniecznego unormowania działania PUK w tym zakresie. Ponadto, w udzielonym zezwoleniu nie zawarł wymagań jakościowych opieki nad zwierzętami, wymaganych przepisem art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, poprzestając na powtórzeniu wymagań rządowego nadzoru nad bezpieczeństwem sanitarnym (wówczas obowiązujące Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5.11.2002r. w sprawie szczegółowych warunków wymaganych przy prowadzeniu schroniska dla zwierząt,
2. Czesław Gruszewski podpisał w dniu 3.12.2002r. w/w zezwolenie dla PUK oraz na jego podstawie zawarł z PUK w dniu 15.01.2007r. w imieniu Miasta Kielce, umowę cywilno-prawną, która była nieprawidłową formą powierzenia PUK realizacji zadania publicznego, w sposób nieuzasadniony ograniczającą nadzór Miasta Kielce nad realizacją jego zadań publicznych, przez co umożliwił znęcanie się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach (k. 153 i nast. akt sygn. 4 Ds. 213/12),
3. Krzysztof Solecki zaniechał nadzoru nad realizacją zadania publicznego powierzonego PUK umową z dnia 15.01.2007r., w tym także przestrzegania warunków zezwolenia dla PUK z dnia 3.12.2002r. i wymagań weterynaryjnych obowiązujących PUK jako właściciela schroniska. Ponadto w dniu 25.11.2005r. zawarł umowę z lek. wet. Wojciechem Kielkiem o pracę w schronisku, poza ramami zakładu leczniczego dla zwierząt, a więc w sposób

nieprzydatny dla celu zapewnienia zwierzętom w schronisku opieki weterynaryjnej (k. 360 akt sygn. 4 Ds. 213/12),

4. Bogdan Klikowicz samowolnie wykraczając poza warunki zezwolenia dla PUK z dnia 3.12.2002r. (ograniczającego działalność schroniska do Gminy Miasto Kielce), zawierał w imieniu PUK umowy z licznymi innymi gminami o przyjmowanie zwierząt do schroniska w Kielcach, czym doprowadził do systematycznego przepełnienia schroniska i niewydolności opieki, co skutkowało cierpieniem, rozstrojem zdrowia i śmiercią zwierząt tam zgromadzonych,

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2012 roku) w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Z kolei Wojciecha Grubnera i Wojciecha Kielka oskarżono o to, że:

działając wspólnie i w porozumieniu, w latach 2006-2010, znęcali się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach w ten sposób, że powierzone ich pieczy – jako lekarzom weterynarii – zwierzęta utrzymywali w stanie nie leczonej choroby, a w szczególności o to, że:

od dnia 2.07.2010r. do dnia 5.10.2012r. nie kontrolowali stanu zdrowia i nie leczyli psa, który został znaleziony martwy w schronisku w dniu 5.10.2012r., podczas wizytacji schroniska przez urzędników, posłów oraz przedstawicieli organizacji społecznych, jaka odbyła się po spotkaniu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2012 roku).

W toku analizy materiału zgromadzonego w aktach sprawy Sąd działając z urzędu uzyskał informację, iż w Sądzie Rejonowym w Kielcach aktualnie toczy się sprawa o sygn. akt II K 748/12 wszczęta w takim samym trybie przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie przeciwko Wojciechowi Lubawskiemu, Czesławowi Gruszeowskiemu, Krzysztofowi Soleckiemu, Bogdanowi Klikowiczowi, Wojciechowi Grubnerowi, Wojciechowi Kielkowi a więc w dokładnie takim samym układzie procesowym jak w przedmiotowej sprawie. Co istotne, akt oskarżenia wywiedziony w sprawie o sygn. akt II K 748/12 Sądu Rejonowego w Kielcach jest w swojej treści identyczny i zawiera dokładnie te same zarzuty z taką samą kwalifikacją prawną, stawiane wobec tych samych oskarżonych jak ma to miejsce w akcie oskarżenia w przedmiotowej sprawie.

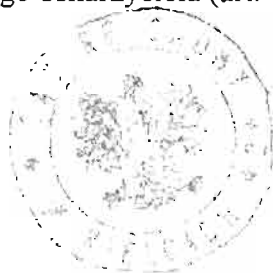
Sąd zważył, co następuje:

W przedstawionych wyżej okolicznościach faktycznych i prawnych w ocenie Sądu nie może być wątpliwości, że przedmiotowe postępowanie należało umorzyć, albowiem zaistniała negatywna przesłanka procesowa, opisana w art. 17 § 1 pkt 7, która mówi o tym, że postępowania nie wszczyna się a wszczęte umarza, jeżeli postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby (...) wcześniej wszczęte toczy się.

W ocenie Sądu nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż przedmiotem rozpoznania sprawy o sygn. akt II K 748/12 oraz sprawy o sygn. akt II K 98/13 Sądu Rejonowego w Kielcach są te same czyny popełnione przez te same osoby, wobec czego zachodzi w tej sytuacji *lis pendens*. Sąd poczyniając powyższe ustalenia dokonał analizy tożsamości zachowań będących przedmiotem zarzutów wskazanych w dwóch w.w. aktach oskarżenia. Tożsamość czynu zachodzi jeżeli spełnione są trzy następujące warunki: jedność miejsca popełnienia czynu, tożsamość czasu jego popełnienia, oraz ten sam przedmiot czynności wykonawczej, dodatkowo bierze się pod uwagę osobę pokrzywdzonego i dobro prawne, które zostało naruszone lub zagrożone czynem popełnionym przez sprawcę. W przedmiotowej sprawie zupełnie jasnym jest, że zachowania oskarżonych wskazane w obu aktach oskarżenia są tożsame, skoro wynika to wprost z treści zarzutów, które są przecież dokładnie identyczne i nie ma między nimi żadnej różnicy.

Reasumując, wobec stwierdzenia tożsamości wszystkich czynów zarzucanych wszystkim w.w. oskarżonym, będących przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt II 748/12 Sądu Rejonowego w Kielcach oraz postępowania w sprawie o sygn. akt II K 98/13 Sądu Rejonowego w Kielcach, postępowanie w niniejszej sprawie należało umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., jako później wszczęte.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji postanowienia, bez analizowania zasadności wystąpienia przez oskarżyciela z aktem oskarżyciela w trybie art. 55 k.p.k., skoro ustawa Kodeks postępowania karnego nie różnicuje, nie wyróżnia, przesłanki którą należy stwierdzić by orzec o umorzeniu postępowania (art. 17 § 1), tj. czy należy orzec o tym z uwagi na stwierdzoną litispendencję (art. 17 § 1 pkt 7) czy też po ewentualnym stwierdzeniu braku skargi uprawnionego oskarżyciela (art. 17 § 1 pkt 9).

SSR Kamil Czyżewski

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność

Sekretarz
[Signature]